

Либерали и заштита на раду у Србији

Либерали и заштита на раду у Србији

rs.politsturm.com

2025-04-18

2 мин. читања

Либерали у Србији оглашавају се на тему заштите на раду у Србији. О чему се овде ради?

Детаљи. Дана 4. априла 2025. иницијатива А11 огласила се поводом обележавања Светског дана заштите на раду. Они су указали на чињеницу да је 1. априла ове године на градилишту пруге у Суботици у одсуству било каквог надзора и одговорног стручног лица, погинуо непријављени 65-годишњи радник.

► Такође су споменули чињеницу да је само током 2023. године на различитим пословима погинуло чак 14 радника, и да је додатно тешке повреде на раду задобило 1.300 радника, а лакше повреде задобило чак 11.400 радника.

► Наравно сувишно је рећи да су ово нашминкане статистике и да сигурно има доста више непријављених повреда. Разлог за ово је жеља капиталиста да представе себе (али и капитализам генерално) у добром светлу - о несрећама на својим погонима и градилиштима они не говоре, док своје раднике, жртве тих несрећа, терају да ћуте и уцењују могућим губитком посла

Важно је знати. Иницијатива А11 наравно и објашњава, у духу либерализма, како можемо да спречимо ово расипање живота радника. Њихов одговор се у суштини садржи у омиљеној фрази празноглавих либерала - „политичка воља“ одређених капиталистичких политичара на власти или у редовима опозиције.

► У питању је један велики идеализам, "добри" политичари су добри јер имају политичку вољу да ураде добре ствари, а "лоши" политичари лоши јер немају. По овим либералима, капиталистички систем није основа за рађање капиталистичких политичара који раде у интересу капитала и последично управљају државним апаратом који угњетава радничку класу, те ове одане слуге капитала морају бити представљене као неки "лоши" људи како би се очувала представа о класно неутралној држави.

► Напротив, они нису никакви „лоши“ ни „добри“ људи — они једноставно раде у свом класном интересу у капиталистичком друштву. Либерали упорно покушавају да представе све што је логично и својствено капиталистичком систему као неку врсту „грешке“ или „нарочите пакости“ ових или оних буржуја.

► Наравно, ово не значи да су побољшање сигурности на раду и капитализам међусобно искључиви. У одређеним случајевима је у интересу капиталиста да побољшају безбедносне и сигурносне мере на раду. На пример, сада са тренутном светском капиталистичком кризом и све већим приближавањем новог међуимперијалистичког рата, капиталистима је у интересу да имају што више радне снаге за експлоатацију. У овом случају, пад у профитној стопи капиталиста (због издатака на сигурност на раду) надокнадиће кроз вишу стопу експлоатације радне снаге и учествовање у пљачкашким међуимперијалистичким ратовима у којима радници сносе све последице.

► Такође морамо да се осврнемо на чињеницу о обележавању разних празника, у овом примеру Дана сигурности на раду. То је чист маркетиншки трик капиталиста да би могли да покажу своју групу као „добру“ и да се представљају као да их је брига за интересе радничке класе.

Закључак. Никакво мењање чиновника и бирократа на власти неће променити ропски положај радничке класе, и у овом случају неће натерати капиталисте у борби за опстанак на тржишту против других капиталиста да не скраћују „непотребне“ трошкове као што су издаци за сигурносну опрему, јер то све смањује профитну стопу капиталиста и чини их мање конкурентним. Само успостављање социјализма као система заснованог на власти радничке класе и задовољавању потреба друштва може довести до правих промена.

Оригинални чланак